

ת.א 22956-09-13

בבית משפט השלום

בחיפה

יוסף חזד

בעניין:

על ידי ב"כ עו"ד שני זוהר
רחוב סעדיה גאון 24, תל אביב
טלפון: 03-5625030 פקס: 03-5625010

התובע

נגד

שמעון לנקרי

ע"י ב"כ עו"ד ולי בן סימון
רחוב פתחיה 43, שיכון דן, תל אביב 6954941
נייד: 0546512521 אלפון: 03-6488383 פקס: 03-6488384

הנתבע

כתב הגנה

הנתבע שכנגד - מר שמעון לנקרי ראש העירייה המכהן של העיר עכו, מתכבד להגיש כתב הגנתו לבית משפט נכבד זה, כדלקמן:

1. מוכחש האמור והנטען בסעיף 1 לכתב התביעה.

- 1.1. זאת, מפאת אי ידיעת העובדות לאשורן.
1.2. לא מוכחש כי הנתבע הוא מועמד מס' 2 בסיעה המתחרה בסיעתו של התובע למועצת ולראשות העיר עכו.

2. מוכחש האמור והנטען בסעיף 2 לכתב התביעה.

- 2.1. על כך נאמר: "יהללך זר ולא פיד" (משלי כז, ב).
2.2. ראיות לשמו של התובע ואופן הילוכו בפרשה זו ובפרשות אחרות הנוגעות לה, יוצגו בשלב המתאים בהליך.

3. מוכחש האמור והנטען בסעיף 3 לכתב התביעה.

- 3.1. זאת, למעט עובדת היותו של הנתבע ראש עיריית עכו והמועמד לקדנציית כהונה נוספת במסגרת הבחירות למועצת ולראשות העיר עכו בשנת 2013.
3.2. הפוסל במומו פוסל: הנתבע גם לא הפיץ פרסום שיש בו לשון הרע על התובע, למעשה לא הפיץ עליו פרסום כלל.

4. מוכחש האמור והנטען בסעיף 4 לכתב התביעה.

- 4.1. כבר נפסק במספר פסקי דין כי לא ניתן להגיש כתב הגנה בעילה מכוח חוק איסור לשון הרע ולחילופין מכוח פקודת הנזיקין.
4.2. כך או אחרת - בניגוד לתובע, הנתבע לא פרסם פרסום שיש בו לשון הרע על התובע, ולמעשה לא פרסם עליו פרסום כלל.

5. האמור והנטען בסעיף 5 לכתב התביעה, אינו מוכחש.

- 5.1. הנתבע אכן תבע לדין את התובע.

6. מוכחש האמור והנטען בסעיף 6 לכתב התביעה.

- 6.1. הנתבע לא הפיץ לא הוא ולא מי מטעמו את כתב התביעה "לתקשורת ולעיתונות".

7. מוכחש האמור והנטען בסעיף 7 לכתב התביעה.

- 7.1. גם אם פורסם דבר הגשת התביעה ו/או צוטטו טענות המפורטות בה באתר האינטרנט "חדשות עכו נט" אין להסיק מכך באופן אוטומטי ובלתי מושכל, שהתובע הוא שהפיץ את

כתב התביעה באתר זה.

8. מוכחש האמור והנטען בסעיף 8 לכתב התביעה.

- 8.1. גם אם פורסם דבר הגשת התביעה או אפילו צוטט תוכנה באתר "NEWS1" אין להסיק מכך באופן אוטומטי ובלתי מושכל שהתובע הוא שהפיץ את כתב התביעה באתר זה.
- 8.2. עוד ברור כי אם לא קיבל התובע, לטענתו, את זכות התגובה לטענות כתב התביעה, אם וככל שפורסמו, הרי שגם עובדה זו אינה, כמובן, לפתחו של הנתבע שאינו האחראי ליתן זכות התגובה באתר זה, שאין לו כל קשר אליו.

9. מוכחש האמור והנטען בסעיף 9 לכתב התביעה.

- 9.1. גם אם פורסם דבר הגשת התביעה או אפילו צוטט תוכנה במקומון " ידיעות עכו" אין, כמובן, להסיק מכך, באופן אוטומטי ובלתי מושכל, שהתובע הוא שהפיץ את כתב התביעה באתר זה.

10. מוכחש האמור והנטען בסעיף 10 לכתב התביעה.

- 10.1. למותר לציין כי כל מה שנכתב בכתב התביעה הוא אמת, ויוכח במועד המתאים.

11. מוכחש האמור והנטען בסעיף 11 לכתב התביעה.

- 11.1. הגשת תביעה לכשעצמה, לעולם אינה עילת תביעה העומדת על תילה.
- 11.2. בכל הנוגע להפצת דבר התביעה בתקשורת, הרי שגם אם פורסם דבר הגשת התביעה או אפילו צוטט תוכנה בערוץ תקשורת כזה או אחר, הרי שאין, להסיק מכך באופן אוטומטי ובלתי מושכל שהתובע הוא שאחראי לכך.
- 11.3. למותר לציין כי כל מה שנכתב בכתב התביעה הוא אמת, ויוכח במועד המתאים.
- 11.4. אם עצם פרסום הטענות "פגע בשמו ובכבודו של התובע", הרי שאין לו להלין אלא על עצמו בלבד, שנהג כפי שנהג ופרסום, באופן שפל ופחדני, פרסומי דיבה ברשת הפייסבוק, בשם בדוי ובלשון נקבה, בה הכפיש את שמו של הנתבע.

12. מוכחש האמור והנטען בסעיף 12 לכתב התביעה.

- 12.1. הנתבע לא פרסם את דבר התביעה באמצעי התקשורת, לא בכוונה ולא בכלל.

13. מוכחש האמור והנטען בסעיף 13 לכתב התביעה.

13.1. הנתבע לא פרסם את דבר התביעה באמצעי התקשורת, לא "במזיד" ולא "בחוסר תם לב קיצוני" ולא בכלל.

13.2. למותר לציין כי כל מה שנכתב הכתב התביעה הוא אמת, ויוכח במועד המתאים.

14. מוכחש האמור והנטען בסעיף 14 לכתב התביעה.

14.1. הנתבע לא פרסם את דבר התביעה באמצעי התקשורת, לא "במזיד" ולא "בחוסר תם לב קיצוני" ולא בכלל.

14.2. למותר לציין כי כל מה שנכתב הכתב התביעה הוא אמת, אינו מסתמך על "דברי רכיל" ויוכח במועד המתאים.

אם עצם פרסום הטענות "גרם לתובע נזקים רבים כאב רב ובושה ועגמת נפש קשה" הרי שאין לו להלין אלא על עצמו בלבד, שנהג כפי שנהג ופרסום, באופן שפל ופחדני, פרסומי דיבה ברשת הפייסבוק, בשם בדוי ובלשון נקבה, בה הכפיש את שמו של הנתבע.

14.3. מוכחש כי לתובע יש שם טוב. ראיות לשמו של התובע יוצגו בשלב המתאים בהליך.

15. האמור בסעיף 15 לכתב התביעה אין בו מה שיש לאשר או להכחיש.

15.1. יצוין כי כל אמרות השפר המובאות בסעיף, ללא כל צורך, היו צריכות להיות לנגד עיני התובע עת הוציא דיבתו של הנתבע באתר הפייסבוק, באופן שפל ופחדני תחת שם בדוי ובלשון נקבה.

16. מוכחש האמור והנטען בסעיף 16 לכתב התביעה.

16.1. גם אם נכונה הטענה הרי שלנתבע אין כל אחריות לכך שכן לא הביאה לפרסום ולא הוא הביא לפרסום טענות מתוכה.

16.2. למותר ציין כי כל מה שנכתב הכתב התביעה הוא אמת, ויוכח במועד המתאים.

17. מוכחש האמור והנטען בסעיף 17 לכתב התביעה.

17.1. מוכחש כי הנתבע פעל בנסיבות המתוארות לעיל בחוסר תם לב או כי פעל בכלל.

17.2. מוכחש כי לתובע יש שם טוב. ראיות לשמו של התובע יוצגו בשלב המתאים בהליך.

18. מוכחש האמור והנטען בסעיף 18 לכתב התביעה.

18.1. נוכח כל אלה לא "נהיר" דבר, פרט לכך שהתובע סבור כי הגשת תביעה שכנגד תואיל לו במסגרת ההתמודדות עם התביעה שהוגשה כנגדו על ידי הנתבע תחילה. **סברה זו בטעות יסודה.**

18.2. למותר ציין כי לפקודת הנזיקין שהיא כללית ומוקדמת, אין כל חלות על עילה מכוח חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה - 1965, שהוא ספציפי ומאוחר לה.

18.3. כך או אחרת ברור כי לא תתכן תביעה מכוח פקודת הנזיקין מקום בו לא נטען לנזק ממוני ספציפי, אלא שהנזק הנתבע הוא סטטוטורי בלבד.

19. הציטוט המובא בסעיף 19 אינו מוכחש כמובן, ברם מוכחשת כל רלוונטיות שלו לנסיבות התביעה.

20. מוכחש האמור והנטען בסעיף 20 לכתב התביעה.

20.1. תחת נקיטה בדרך של "מודה ועוזב ירוחם", תובע התובע את הנתבע בו פגע, ועושה שימוש בערכאות לצורך זה, אולי- כך כנראה סבור התובע - הטירדה והטירחה שהוא ישית על הנתבע באופן זה, בנוסף לפגיעה שכבר פגע בו, יביאו את הנתבע לוותר על תביעתו. אין טעות חמורה מזאת ואין הוכחה נוקבת מזו להילוכו של התובע.

20.2. הנתבע לא הוציא את דיבת התובע. ההפך הוא הנכון.

20.3. הנתבע לא פגע בכבודו של התובע. ההפך הוא הנכון.

20.4. הנתבע לא רימה או שיקר במפגיע. ההפך הגמור הוא הנכון.

20.5. התובע הוא שפעל בחוסר תם לב, בעצם הגשת תביעה זו.

21. מוכחש האמור והנטען בסעיף 21 לכתב התביעה.

21.1. סמכותו המקומית של בית משפט נכבד זה אינה מוכחשת, כמובן.

22. לאמור בסעיף 22 אין כל משמעות בנסיבות ולפיכך אין מה להכחיש או לאשר לגביו.

כמה מילים טרם סיום:

23. אין שימוש לרעה בערכאות מובהק מזה בו עושה התובע במסגרת תביעה זו.

24. הראייה לכך שלא את שמו הטוב מחפש התובע שכנגד באמצעות תביעה זו, היא שלו אכן ביקש את שמו היה תובע, יחד עם הנתבע, גם את כלי התקשורת שפרסמו את הפרסומים שהוא טוען שיש בהם כדי להוציא את דיבתו. זה הבסיס. הראייה שהתובע לא פועל כך היא הנותנת שלא שמו הטוב הוא בראש מעייניו, אלא ניסיון ללחוץ על הנתבע להסיר תביעה שהגיש כנגדו תחילה על סך 500,000 ₪.

25. התובע טועה לסבור כי אם יאיים על הנתבע - ראש עיר מכהן במדינת ישראל, שתבע אותו בקשר עם פרסומים פחדניים ומבישים שפרסם בפייסבוק בעילום שמו בתביעה שכנגד, יטיב הדבר את מצבו בכל הנוגע לניהול אותה תביעה. גם בכך טועה התובע, כמובן.

26. ההפך הוא הנכון. תחת "מודה ועוזב ירוחם", פועל התובע ועושה שימוש לרעה בערכאות שלא למטרה להן נועדו: הוא עושה שימוש בכתב תביעה ככלי לחץ על הנתבע, באמצעותו הוא סבור שיעלה בידו לייצר מאזן אימה. לא היה ולא יהיה.

27. לא זאת אף זאת. התובע סבור כנראה כי כל אימת שעובדת הגשת כתב תביעה מפורסמת בערוץ תקשורת כזה או אחר, האחראי להפצת הדברים באופן אוטומטי שאינו דורש הוכחה, הוא התובע. התובע טועה, כמובן.

28. התובע מניח, כנראה, כי שימוש בערכאות הוא בכל מקרה "נסיעת חינוך", ולפיכך הוא רשאי להשתמש בהן ככלי, שלא למטרה לה נועדו, והכול תוך התעלמות מהעלות הכלכלית של התנהגותה. זאת, הן ככל שמדובר בנתבע והן מבחינת העומס הכספי העקיף המוטל על הציבור בכללותו הנובע מהטרדת מערכת בתי המשפט כולה בתביעות שהן תביעות סרק.

29. הנתבע יטען כי בתי המשפט צריכים לפעול- על פי פסיקת הוצאות מתאימה- כדי לשרש את התופעה של תביעות טורדניות מעין אלה שלא רק שיש בהן קרדום להטרדה של נתבעים, על לא עוול בכפם, אלה שהן מעיקות גם ובעיקר על מערכת בתי המשפט ועל כלל הציבור בכללותו.

לאור כל האמור לעיל יתבקש בית משפט נכבד זה לדחות את התביעה, ולהשית על התובע שהגיש אותה החזר הוצאות מלא לנתבע - לרבות הוצאות ניהול ההגנה ושכר טרחת עורכי דין בשיעורו הריאלי ומע"מ כדין.

